

[Brorsen.]

vil forøges med godt 7 Mill. Kr. ordinært og ekstraordinært i en 5-aarig Periode med 2 Mill. Kr. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem, som ikke omtalte dette Spørgsmaal, da han nu havde Ordet, er blevet klar over, at han har taget fejl.

Det ærede Medlem Hr. Rager talte om, at Venstre vilde forhandle sig til Enighed. Ja, men man vilde jo ikke forhandle med os, der blev ikke fra Forsvarsministerens Side sagt noget om, hvilke Punkter han, maaske med nogle Modifikation, kunde acceptere, og hvilke han maatte afvise, og derfor kunde der ingen Forhandling komme i Gang, til Trods for at det gentagende blev udtalt af os, at Forslaget selvfølgelig var et Forhandlingsgrundlag. Jeg har heller ikke hørt det ærede Medlem Hr. Rager udtale sig i Retning af Imødekommenhed over for vore Forslag.

I øvrigt var det mit Indtryk ved at høre paa det ærede Medlem Hr. Rager, at han ikke har stor Respekt for det Forslag, han nu om et Øjeblik skal stemme for; den gamle Teori: Hvad kan det nytte? sidder ham fremdeles i Blodet. Og naar man tænker paa de Forhandlinger, som blev ført for et Par Dage siden her i Tinget om Værnepligten, og sammenstiller dem med det ærede Medlems Udtalelser i Gaar, forstaar man, at naar de Radikale stemmer for de foreliggende Forslag, er det, fordi det er blevet dem dikteret efter Vedtagelserne paa den socialdemokratiske Kongres i 1934.

Det ærede Medlem Hr. Hartels Udtalelser har jeg kun Grund til at være tilfreds med, idet han næsten i et og alt sluttede sig til, hvad Venstre har skrevet i Betænkningen, og til hele vor Stilling til Forsvarslovene; og hvis det ærede Medlem vil læse igennem, hvad jeg har sagt om de frivillige Korps, tror jeg ogsaa, han vil helt og fuldt kunne tiltræde vore Udtalelser paa dette Punkt. Men vi har for om muligt at komme i Forhandling med Regeringen og komme til et Resultat tilføjet, at man kunde jo overveje andre Former, hvis Regeringspartierne havde noget andet, som de mente burde sættes i Stedet for det, vi har i Øjeblikket. Men Ministeriet vil altsaa ikke forhandle.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen mente, at naar Venstre ikke havde stillet Ændringsforslag, var det paa Grund af Uenighed inden for Partiet. Jeg kan forsikre, at det er aldeles ikke Tilfældet, det kan ikke nytte, at det ærede Medlem slutter fra sit eget Parti til andre; der er jo i Øjeblikket — og har været i længere Tid, for-

moder man — en Oprørsstemning inden for det ærede Medlems Parti, idet ikke mindre end en Fjerdedel af Partiets Medlemmer er ved at gøre Oprør. Venstre har optraadt i fuldkommen Enighed i denne Sag, men som det hele har udviklet sig, har vi været af den Anskuelse, at vi ikke skulde indlade os paa at stille Ændringsforslag her ved anden Behandling.

Ole Bjørn Kraft: Det ærede Medlem Hr. Rager beskæftigede sig i Gaar med en Opgørelse over, hvor meget Regeringspartierne Forslag koster, og hvor meget Det konservative Partis Forslag koster, og vilde ikke anerkende vor Opgørelse, efter hvilken den aarlige Udgift blev anslaaet til ca. 60 Mill. Kr. Det kan saa kun betyde, at det ærede Medlem ikke vil finansiere Ordningen paa den Maade, vi har foreslaaet. Det ærede Medlem kan ikke mene, at der er noget som helst urigtigt i selve Opstillingen paa det Grundlag, vi har skabt, der ved at vi foreslaar, at de ekstraordinære Midler, som udkræves til Opbygning, skal tilvejebringes gennem Optagelse af et Laan, der afdrages i Løbet af 20 Aar. Hvis man anvender denne Metode, vil Udgifterne være 60 Mill. Kr., og andet har vi ikke sagt. Man kan protestere derimod og sige, at Beløbet skal betales inden for den 5-aarige Periode, som Opbygningen varer, og saa bliver Beløbet naturligvis et andet, saa bliver det noget i Retning af 70 Mill. Kr. Men det er aldeles unødvendigt at søge at gøre nogen større Sag ud af det, idet Det konservative Parti hele Tiden ganske enkelt og klart har sagt, at saadan ligger det.

Vi har argumenteret for at optage et Laan, vi har fremført, det var rigtigt at gøre det, fordi man nu i 18 Aar, siden den store Krig sluttede, har vanrøgtet Forsvaret — idet man troede, vi gik ind i en Periode, der vilde være præget af Af- og Nedrustning —, hvorfor det er nødvendigt at anvende Midler til Genopbygning af Materiel, som forfalder, af Skibe, som maa gaa ud af Linien. Aar for Aar er det danske Forsvar blevet gjort ringere og ringere ud fra en ganske bestemt politisk Opfattelse, der nu har vist sig aldeles ikke at kunne holde over for Tidens Gang. Da det har vist sig, at Regeringspartierne ogsaa maa erkende, at nu er Stillingen ændret, at de ikke kan opretholde de Synspunkter, de tidligere har anlagt, og at det derfor bliver nødvendigt at skride til Genrejsning af Hærens og Flaadens Materiel, er det, vi siger, at det er urimeligt, naar en saadan Situation indtræder, at nogle ganske faa Aargange af